

Uut aastat!

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteikomitee, rektoraadi,
ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälkandja

Nr. 33/34 Esmaspäeval, 30. detsembril 1963 XV aastakäik

MIDA KEEGI SOOVIB

Õppejõud H. Holm soovib, et keemikud laborid korralikult vormistaks.

Dots. H. Tiigimägi sooviks on näha, et uuel aastal kõik üliõp-
lased lööksid aktiivselt kaasa
uuele üritusele, mida nimetatakse
ÜET (äraseletatult — TPI
Ühiskondlike Erialade Teadus-
kond).

Vehklemistreener L. Piel soovib, et TPI vehklejad saavutaksid vana-vanaisaadeaegse taseme.

Näärimõtteid

Madal päike vaevu riivab
raagus puie härmas latvu.
Magava maa palge katnud
vallatleva tuisu tiivad.

Jälle koputavad näärid
talve jäise ukse taga.
Küsiivad, kas oled agar,
uueks aastaks käised käärid?

Tuleb uus ja seljapaunast,
enne veel, kui vaatab ringi,
kohe — sessiooni kingib.
Kes on terad, kes on — kaunad?

Aasta uus toob kolimisi,
Mustamäel pea juba mõhed.
Vastne ikka tundub põnev,
pärast harjud tasa-pisi.

Kopli. Veetorn. Sinilahed.
Rohelus ja korstnatipud.
Suitsulinikute lipud.
Viied. Neljad. Kolmed. (Kahed?)

Hüvasti! On elu seadus
liikumises. Edus. Uues.
Honne astub teises kuues.
Muutud ise. Ja ka teadus.

Toogu palju hüva näärid!
Iga soov ja iga lootus,
iga loova mõtte ootus
täitugu! Ja seda — vääri!

O. ROOTS

AASTAVAHETUSEKS!

Mehaanik, kui valad õnne, uuri hästi, kas sa ei näe uue, valminud mehhaanikateaduskonna hoone varju.

*

Naistudeng, kui sulle antakse vana-aasta õhtul lubadus sinuga tuleval aastal abielluda, siis vaata, kas kell pole mitte 24.00 läbi.

*

Kui Sa mõne aastavahetuse peoõhtu viktoriinil ei peaks juhustlikult teadma, et Dostojevski oli suur vene helilooja, või et «Sirp ja Vasar» on Tartu kultuurileht, siis jää mängust eemale, sest muidu häbistad Sa meie instituudi nime.

*

Uuel aastal, hommikul, (või siis kui ärkad) küsi kuupäeva, sest sessioon algab 6-ndal.

*

Ära unusta, et «andibioodik» on ka uuel aastal kõikeravivahend.

*

«Komsomoliprožektorile» soovitage uuel aastal Kaubamajast uue taskulambipatarei osta.

*

Neile, kes uueks aastaks on kõik arvestused sooritanud ja kellel mõni eksamgi tehtud, annab dekanaat välja lubasid tegutseda näärivanana.

*

Neile aga, kes uude aastasse lähevad võlgadega teatame, et 1964. a. avatakse akadeemiline võlavangla.

*

Neile, kes uuel aastal kavatsevad instituudi häbipostil poseerida teatame ette, et 1964. aastaks rendib instituut Raekoja seinal oleva häbiposti.

*

Vana-aasta õhtul jäta tekkel koju.

ENSV RM TTV Saku Õlletehas teatab, et vastu tulles TPI üliõpilaste soovidele on ka 1964. a. tehase põhitoodanguks ГОСТ 3473-53.

Mida keegi soovib

Ehitusmehaanika kateedri õpejõu sm. Jooritsa soov uueks aastaks näis esialgu arusaamatuna nagu tugevusõpetuski, ta palus ainult pikka habet.

Põhjalikumal uurimisel selgus, et soov on väga põhjendatud. Lühiajal ajal on habe väga kasulik tehakate, pealegi oleks väljanägemine eksameid vastu võttes palju hirmuäratavam.

dale ilus naine leida. Arusaadav tahtmine — Kaubamajast saab abielutunnistuse vastu nailon-särgi.

Masinaelementide kateedri õpejõud G. Trapezontsev soovib, et «Tallinna Polütehniku» toimetust ei sooviks temalt artikliit.

Anu Saar õpperühmast KK-72 on edasipüüdlilik ja tubli üliõpilane. Sellepärast on tema sooviks lõpetada neljas kursust.

Üliõpilane K. J. soovib, et uuel aastal võiksid kõik dekaanid olla üliõpilastele eeskujuks.

Uueaasta ööl

Ärkan. Jälle olen «sisse maganud». Lihtsalt ei usu oma silmi: kuhu on jäänud meie riulilugu, voodigi nagu oleks teine ja meie suur must kapp (radiatoriga koos värvitud) on lahkunud teadmata suunas. Selle asemel ilutsevad taas kolm kirjutuslauda ja riul, mis oma nime õigustab. Öökapidki on vahetatud. Kas see on ikka endine «inter» või on vahepeal toimunud sajandivaetus?

Lähen ruttu vaatama, mis mujal on toimunud. Lausa uskumatus! Meie koridori on tekkunud väike lauake koos paari tooliga. Nüüd polegi vaja enam trepi peal istudes sõbraga juttu puhuda, kui toas see teistele tüli tekitab. Ja nii igal korrusel! Mis? Isegi telefon?

«Laskun» allapoole — vaatama, mida meie puhkeruumis tehakse. Enne kandis ta selle nime jutumärkides. Aga nüüd! Milline luksus: tume lagi ja hele-hele põrand. Kõik on lihtne, mugav, moodne. Isegi televiisor on kohal koos kadunud antenniga; lauamängud, koroon — kõik, mida vaja puhkeaja veetmiseks.

Aga kus on tüdrukud? Kõikjal tühjus! Kas tõesti loengutel? Mul on enda pärast lihtsalt piinlik...

Otsustan oodata. Õppetöös on väike raadio. Vajutan nupule ja kuulen lahkete küsimust: «Kas teie puudute täna?» Olen nii ülalatuud, et ei saa sõnagi suust. Mulle öeldakse viisakalt: «Palun öelge oma õpperühma number. Võite kuulata loengut.»

Istun laua taha, panen kõrvaklapid pähe ja hakkkan konspekterima.

Kõht on tühjaks läinud. Lähen «Riiga». Vaatan meie maja: temagi on noorem ja rõõmsam. Koledad mõrad seintes on parandatud. Akendel pole toidupakke ega piimapudeleid. Kui kahju! Nüüd ei saa enam möödakäijad mõistatada, mida meil keegi sööb või miks ta pudelid pesemata on jätnud.

Praegu peaks köögis olema «kulminatsioon». Räägitakse uuemaid uudiseid ja pektakse muidu keelt. Eks näe!

Ma ei eksinud. Igast toast on kohal paar esindajat ja üks tuba koguni terves koosseisus. Köök on sädistamist täis. Soovin jõudu ja head isu. Olen kindel, et minu pott on jälle «lennus», kuid vaatan siiski järele. Avan juba suu, et küsida, kes võttis minu poti, kuid midagi taolist ei juhtu — pott on kohal — ja isegi puhast! Küll on tore ühiselamus elada!

Trrrr... «Eve! Eve!» Kostab Reeda ahastav kisa, «vajuta kell kinni!»

EVE TÄRK

TEADUSLIKEST TÖÖDEST

Teatavasti tegi ÜTÜ ehitus-teaduskonna komitee otsuse — aktiivsemalt populariseerida teaduslikku tööd. Nii viisi toimuski ühel esmaspäeval pärast loenguid õpperühmas EE-31p koosolek, kus sm. Laul ehitusmaterjalide laboratooriumist tutvustas üliõpilastele teaduslikku tööd laboratooriumis.

Tuhk on tööstuses jääk. Tuhk omab aga eriti häid sideainelisi omadusi. Just neid küsimusi uuritaksegi. Selle abil on võima-

lik kokku hoida hinnalist tsementi. Erinevatel fraktsioonidel on erinevad omadused ja tehnoloogia. Töö on pooleni ja mahuks, üliõpilaste kaasalöömist on hädasti tarvis. Avaneb võimalus osa võtta lepingulistest uurimistöödest, mille vastu üliõpilased tundsid huvi. Oleks hea, kui uuel aastal teised laboratooriumid ja kateedrid tutvustaksid üliõpilastele oma teaduslikku tööd ja võimalusi sellest osa võtta.

U. MÄND

Keelepraktikal Ameerika Ühendriikides

Käesoleva aasta suvel oli alla-kirjutatanul võimalus viibida keelelistel täienduskursustel Ameerika Ühendriikides. Kursused kestsid kümme nädalat 18. juunist — 27. augustini. Ameerika ja nõukogude keeleõpetajate vahetus toimus kahe maa kultuurivahetusprogrammi alusel ja aitas kaasa kahe juhtiva suurriigi rahva vastikusele mõistmisele.

Keelekursustest võtsid osa mõlemalt maalt kakskümmend seitse kõrgema kooli õpejõudu. Vene keele õpetajad Ameerika Ühendriikidest õppisid Moskva Ülikoolis ja sama arv inglise keele õpetajaid Nõukogude Liidust täiendas oma teadmisi New Yorgi osariigis Cornelli Ülikoolis Itaka ülikoolilinnas.

Nõukogude rühma koosseisus oli kõrgemate koolide õpejõude meie paljurahvuselise kodumaa eri osadest: vene, ukraina, baškiiri, eesti, armeenia, uzbeki, tadžiki, valge-vene jt. rahvusest, kokku seitseteist nais- ja kümme meesõpejõudu. Rühma juhtis Kiievi ülikooli prorektor ühiskonnateaduste kandidaat sm. Tsvetkov. Rühma kuuluv õpejõud nii tehnilistest kõrgematest õppeasutustest kui ka ülikoolide ja instituutide keeletea-

duskondade inglise keele kateedritest, rida kateedrijuhatajaid, nagu filol. teaduste kandidaadid sm. Bliznišenko Kiievist ja sm. Asmanguljan Jerevanist (spetsialist inglise keele ajaloo alal), võõrkeelte kateedri juhatajad Moskvast, Taškendist, Uzbekistanist jne.

Ameeriklaste poolt vastutas meie keelekursuste eest prof. Cowan ja tegelikku tööd juhatas dots. Leed. Viimane viibib praegu kümnekuulisel komanderingul vene keelt õppimas Moskva Ülikoolis.

Meie rühma komplekteerimine toimus Moskvast, kus saime välispassi ja kus tegime läbi ka välismaale sõitjatele kohustusliku protseduuri — rõugepaneku. Mõtlesime, et mis siis ikka, on ju neid pandud varemgi terve rida kordi tulemusteta, eks siis vahet nüüdki... Ent paraku seekord ei piirdunud rõugepanek prantsuskeelse sertifiraadi väljastamisega ja 15. juunil teel Kopenhaagenisse olid tulemused õhetavate õlgade näol selletagi silmnähtavad.

Taani pealinnas pani TU meid maha ja jäimegi ilma rahata võõrale maale. Selgituseks olgu öeldud, et kuna olime stipendiaa-

did mitte turistid, siis raha meile ei vahetatud Moskvast. Appi tuli aga Gleb Nikolajevitš (Svetkov), kelle organiseerimisvõimet tänades me peagi leidsime end mugavas hotellis «Codan». Reguleerisime kellad kohaliku aja järgi. Meie tulevase stipendiumi arvel saime kätte oma esimesed viis dollarit, mis me suveniiride huvides kroonideks ja öörideks vahetasime. Hotelli «Codan» restorani meie maa riigilipuga kaunistatud lauast avanes kaunis vaade merele ja sadamale. Väsimusele vaatamata otsustati laupäeva 15. juuni õhtu ja 16. juuni — puhkepäeva hommik pühendada linnaga tutvumiseks.

Kopenhaagen tundus üsna kodusena. Ju vist sellepärast, et terve rida hooneid meenutavad arhitektuuriliselt Tallinna. Ei puudu hotell «Palace» ja kivil istuv näkineid. Õhtu kavast oli Raekoja ümbrus, hommikul külastasime kuningalossi väljakut, giidideks Kopenhaagenis viibivad nõukogude madrused. Puhkepäeva hommikul oli Kopenhaagenis suhteliselt vaikne. Kohtusime tänavail üksikuid varaseid jalgrattureid.

Ent linnaga lähemaks tutvumiseks puudus aeg, ruttasime len-

najaama, kus ootas SAS-i (Scandinavian Airlines System) lennuk, et meid viia New Yorki üle ookeani vahemaandumisega Sotimaal Prestwicki lennujaamas Glasgori lähedal.

Seitsmetunniline ookeanilend algas nagu ikka stjuuardessi instruksiooniga, mida teha kui lennuk maandub kuiva maa asemel ookeanis. Seda aga õnneks meil praktiliselt rakendada ei tulnud. Lend kulges kiiresti ja edukalt. Aeg möödus lennukaaslastega vesteldes märkamatu.

New Yorgi rahvusvahelises lennujaamas võtsid meid vastu Columbia ülikooli üliõpilased ja meie saatkonna esindaja. Üks Columbia ülikooli üliõpilane oli meile ka giidiks New Yorgis. Ookeani ületamisel tuli päev meiega kaasa. Pidime uuesti reguleerima kelli. Olime üsna unised, sest meie kodmaal oli meie New Yorki jõudmisel juba öö. Aja vahe on seitse tundi.

Esimene mulje suvisest New Yorgist ei olnud kuigi meeldiv. Tekkis tunne, et oleme sattunud suurde tehasesse täis metalli ja suitsu. Ameeriklastest bussijuht, kes meid Nõukogude eLiidu esindusse viis, tegi kõik temast oleneva meie lõbustamiseks. Ta kasutas võimalust, et küsida mitu korrust on kõige kõrgemal maal Moskvas ja rõhutas New Yorgi ja ühtlasi maailma kõrgeima hoone korruste arvu — nimelt

102. Ent möödusid uued reklaamid, sõidukid, mis tihti kordasid sõnu: maailma suurim, esimene maailmas jne. Hiljem ameerika aspirantidega vesteldes ilmnas et tervet rida neist ei saa tõsiselt võtta. Reklaam!

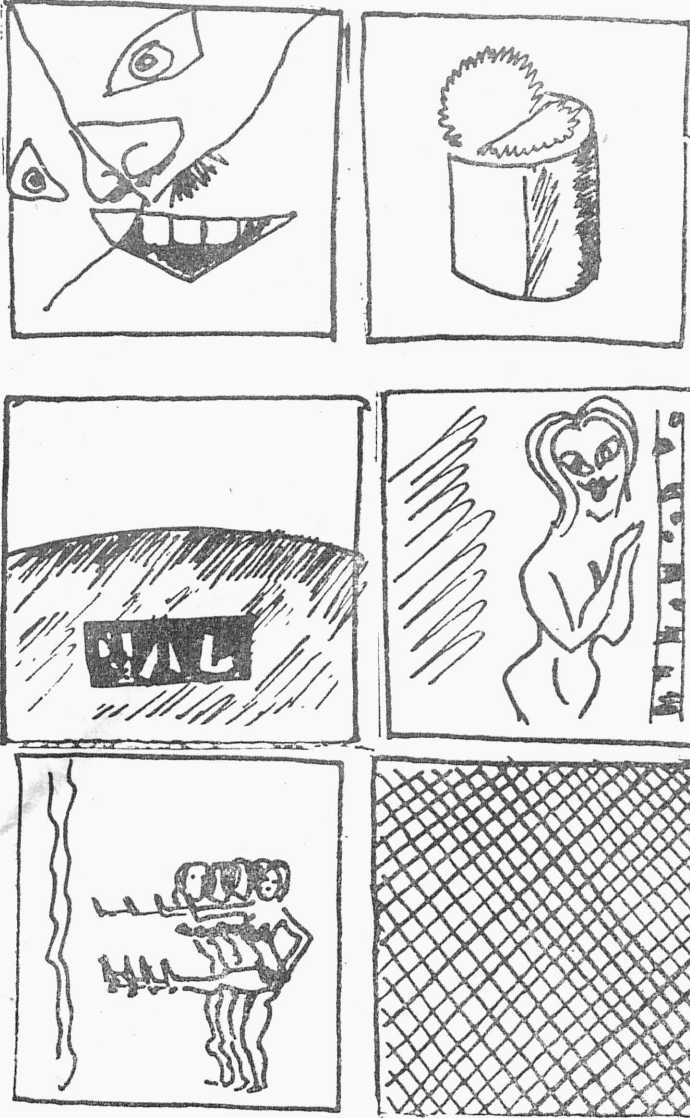
Reklaamide rekordid Broadway kirevuse ja New Yorgi vaatamisväärsustega tutvumise planeerisime auastu lõpuks. Sellest aga pikemalt edaspidi.

Nüüd oli meil soov kiiremini jõuda sihtkohta. Viibisime New Yorgis Nõukogude Liidu esinduse asinult ühe öö, et järgmisel hommikul Mohawki lennukiga Itakasse lennata. Kasutasime seda lennukit ainult sinnasõiduks. Tagasiteel eelistasime bussisõitu. Lugesime lehest, et pärast meie New Yorgist Itakasse lendu oli Mohawki lennuliinil lennuõnnetus. Võib-olla mõjus ka võrdlus ookeani ületamisega, mille jook-sul meist keegi ei jäänud õhuhaikeks pika reisi vältel. Seda ei saanud öelda aga suhteliselt lühikese lennu kohta Itakasse.

Itakasse saabumisel olid meid lennujaama tervitama tulnud meie tulevased õpejõud ja kaasaspirandid, kelledest osa olid nunnad. Kõik nad kandsid rinnal nimekaardikest. Analoogilised kaardid anti ka meile.

(järgneb)

PILTMÕISTATUS

Toimetuse sai Mustamäe ühiselamuse kirja, mis sisaldas mõningad joonised ja allkirjad. Kuna aga nad olid teel segi läinud, siis ei jää meil muud üle kui tuua nad lugeja ette ja küsida: «Milline allkiri kuulub millise pildi juurde?» 1. Seinakaunistus «Sport Revue». 2. Tuba enne tuulutamist. 3. Unenägu. 4. Tuulatoos. 5. Valge särki krae pärast kuuendat päeva. 6. Kui vaatad läbi peeglist.

TEHTUD TÖÖST JA TULEVIKUPLAANIDEST

Küllap enamuse ehitusteaduskonna üksmeelsest üliõpilasperest tunneb neid noormehe. V kursuse rahvas teab Priitu ja Taimot müdugi kõige paremini, ning kindlasti ühinevad arvamusega, et nad on toredad seltsimehed ning tulevikus kumbki neist ei tee oma tööpostil häbi meie instituudi nimele.

Kuigi neis on palju ühist, kuigi nende suhtumine ellu ja õpingutesse on ühesugune, siiski ei saa unustada, et tegemist on kahe inimesega ja erinevate huvidega.

Priit Põldre — ehitusteaduskonna V kursuse parim. Õppetöö ei ole nelja aasta jooksul keegi suutnud temaga võistelda. Pingerea esimene koht oli vääriliseks loorberipärjaks tehtud töö eest.

Sisseastumiseksamitele ei sõitnud ta soovist saada ükskõik milline diplom. Huvi tekkis juba keskkoolis ja leidis kinnitust koolivaheajal. Siis pani ta proovile jõu ning tööarmastuse ehitustellingutel. Meeldisid lubja- ja mörddipritsmetega kaetud riided ja käed, meeldis telliste liitumine seinaks ja selle kasvamine kõrgusse. Nakatav tööriist ja teadmine, et ka sina oled andnud osakese endast uue hoonne sünnilukku innustas. Tekkis tahtmine tundma õppida ehituskunsti kõiki saladusi, muuta unistuste õhulossid realseks tegelikkuseks.

Eksamid õnnestusid. Teisiti ei saanud see ollagi, sest üksteist aastat oli ta visalt talletanud kõike, mida sisaldasid õpikud. Loengutel omandas ta palju uut. Sellele lisandus iseseisev töö. Siiski tundus, et sellest on vähe. Teadmistejahu viis ta ÜTÜ-sse. Oli huvitav ja kasulik, ning kasvatas visadust otsida ja leida.

Alates II kursusest on Priit olnud rühmavanemaks. Amet pole just kerge: on vaja olla nõudlik enese ja teiste suhtes, leida ainuõige lahendus nii mõnelegi tõ-

sisele ja tähtsale küsimusele. Sedagi tööd on ta teinud südamega ja pälvinud kursusekaaslaste ning dekaanaadi rahulolu.

Õhtul ootavad teda üliõpilassegakooris laulusõbrad. Ei tohi unustada ka ammust tuttavat — lauatennist. Kui teater kuulutab välja esietenduse, või kinoekraanidel jookseb uus film, siis tuleb leida ka nendega tutvumiseks piisavalt aega.

Üsna pea avanevad instituudi uksed ja väljub, diplomiga taskus, endine üliõpilane Põldre. Ta ei kavatse täielikult lõpetada suhteid selle küllalislakke majaga. Kolme aasta pärast istub ta kindlasti uuesti koolipingil — ees ootab aspirantuuri.

Kikkas, Taimo — teda jätkub kõikjal. Kui vaheajal teda keegi otsib, siis juhatatakse see ametiühingusse. Pole sugugi kindel, et otsija teda sealtki tabab, sest vaheajal on lühike ja Taimol toimetusi palju.

Ka temal olid oma unistused, mis töid ta ehitusteaduskonda. Oli tahtmine panna rinnad kokku tugevusõpetuse ja teoreetilise mehaanikaga, seljendada nad ning liikuda aina edasi. Ja liikust! Pingereas oli Taimo esimese kümne hulgas. Selle saavutamiseks ei piisanud üksnes «hea peast». Tuli konspekteerida loenguid, teha laboratoorseid töid ja palju lugeda. Alati on talle meeldinud iseseisev töö. ÜTÜ-s sai ta selleks laialdased võimalused.

Õppima on ta tubli, ent kunagi pole see töökas noormees hätta jäänud ka rühmavanema asetäitjana. Kui keegi on vajunud head nõuannet, siis on ta alati julgustava sõnaga ning kasulike mõtete appi tulnud.

I kursusel hakkas Taimo mängima instituudi puhkpilliorkestris klarnetit. Proovidel käis korralikult ja mängu võttis südamega. Jätkus energiat tööks orkestri juhatuseski. III kursusel kõlas ta pillimäng rahvapilliorkestris

Üks igav ja igapäevane anekdoot

Täpselt kell seitse hommikul helises äratuskell ja äratas Jaani keset kõige meeldivamat unenägu ülesse. Ees seisis Jaanil pikk ja pingerikas koolipäev. Ja Jaan hakkas mõtisklema, kuidas tal eelseisev päev kõige paremini kulgeda võiks. Paljudest võimalikest variantidest tuli välja valida kõige parem.

«Kõigepealt on kaks võimalust: kas ma üldse ronin teki alt välja või magan edasi» mõtles Jaan. «Uni on pagana magus ja raske on üles tõusta, aga kui ma siiski suudan ennast voodist välja vinnata, siis on kaks võimalust: kas sõita Mustamäelt instituuti rongiga või bussiga. Rongi peale on liida kauge minna, aga kui sõidan bussiga, siis on kaks võimalust: kas buss üldse tuleb või ei tule. Kui buss ei tule, küllman kringliks, aga kui buss tuleb, siis on kaks võimalust: kas bussis on ruumi või ei ole. Kui bussis ja

bussi ukse vahel ka pole enam ruumi, siis jään maha ja ei jõua instituuti niipea, aga kui bussis veel ruumi jätkub, siis on kaks võimalust: kas ostan sõidupileti või ei osta. Siis ostan kui buss on konduktoriga, aga kui buss on ilma konduktorita, siis ei osta. Kas ma pileti ostan või ei osta, kaks võimalust jääb ikkagi: kas buss jõuab pärale või jääb tee peale toppama. Kui buss tee peale toppama jääb, on pool päeva mokas, aga kui jõuab õnnelikult pärale, siis on kaks võimalust: kas ma lähen enne loengu algust puhvetisse kohvi jooma või ei lähe. Kui ei lähe, pean loengute ajal tühja kõhtu kannatama, aga kui lähen, siis on kaks võimalust: kas kohvi juurde saia ka ostan või ei. Kui kohvi juurde saia ei osta, muutub nälg ainult kangemaks, aga kui saab ka saia, siis on kaks võimalust: kas ma jõuan kohvi joodud ja saia söödud loengu alguseks või läheb mul kauem

aga. Kui kauem aega läheb, ei lubata mind enam loengule, aga kui saan õigeaks ajaks hakkama, siis on kaks võimalust: kas hakkakan loengut konspekteerima või lehte lugema. Kui ma juba korra lehte loen, siis teen ma seal ka ristsõnad ära, aga kui hakkakan loengut konspekteerima, siis on kaks võimalust: kas ma jään varsti laua taha magama või ei jää. Kui ma laua taha magama jään, siis...

...siis helises teine äratuskell, mille Jaan juba varasemate kogemuste põhjal esimesest 15 minutit hiljem helisema oli pannud. «Kui nüüd hästi-hästi kiiresti teeks, jõuaks ehk veel bussi peale,» arutles Jaan. «Aga tühja kohvi loeng ees või taga! Hoian parem tervist, sest uni on terviseks.»

Ja Jaan jõudis napilt-napilt alles viimasele loengule.

K. LOOV

AASTA-VAHETUSE ÜRITUSED

30. dets. s. a. kell 20.00 üliõpilaste nääripidu peahoone VII auditooriumis.

Piletid eelmüügil a/ü komitees.

4. jaan. 1964 a. kell 20.00 restoran «Kevade» ruumes õppejõudude ja teenistujate uue aasta pidu.

5. jaan. 1964. a. kell 17.00 TPI peahoone VII auditooriumis laste nääripidu.

«Kuljus», 1962. a. loodud üliõpilassegakoori esimehe Taimo buss on liitunud kooriga ühtseks teravikuks. Vaevalt see kollektiiv oskaks endale paremat esimeest tahtagi!

Loodame, et ka temale ütlemekolme aasta pärast: «Tere tulemast aspirantuuri.»

Kaks noormeest paljude hulgas. Tavalised tudengid, kes on leidnud õige koha instituudi rohkemaruises peres.

See jutuke pole paberile pandud mitte selleks, et jutlustada kahe inimese erilistest vaimuannetest ja geniaalsusest, vaid selleks, et avada silmi neil murelastel, kes loodavad minimaalsete teadmistega ehitada homse väeva linnu ja tehaseid, kes kurdavad ajapuuduse üle, ent ise lasuvad kasutult tuulde tunde, päevi ja aastaid.

Prüdüle ja Taimole tahaks soovida, et nad ka edaspidi jõuaksid sammu pidada elu kiire vooluga.

L. LÖKE

Mida keegi soovib

Rein Ülemaantee EE-516 soovib pojale puhobust.

mees sm. V. Koslov soovib, et Näärivana tooks TPI rotaprintide paberit ja nüisugust «katalüsaatorit» (ilma keemiata tänapäeval ei saa!), mille abil õnnestuks uue semestri alguseks välja anda metoodiline juhend üliõpilaste poliitilise ökonomia seminaride tarbeks. Siis poleks kogu uue aasta kestel muret seminarikavade pärast!

Soojusenergeetika kateedri professor H. Soo mõtleb alati tänu — uueaasta sooviks on omal ükskord näha midagi elektrimikroskoobis.

Küsis Pepe...

Küsis Pepe, väike vennas, kui ma kodus käisin. «Ütle mulle, Sirka kallis, nõnda kaugel Tartust Tallinn. Kas ka sinna Nääriimees ette võtab saanitee. Või on abilised tal, kes külas käivad kaugelmal?»

Küll on lastel ikka tore Näärivana oodata. Mõeldes, et ta üle mere sõidab, kaasas jänkupere, kinke, soove paunad pungil — pole üldse kahtlust mingit — kõik, mis hinges ihaldad, Sulle lahkelt jagab ta.

Kallis kingitustetooja, kui sul kiire instituuti, saada oma tütreid, pojad, (õppejõud ehk meil on nad) kaasas õnnesoovid soojad... Las neil jätkub kannatust mitte näidata meil ust, kuuldes eksamil me «tarkust».

Seda uut
annab
ikka
oodata!

«Taat, ae!»
«Mnjah».
Väike käsi hakkab sikutama taadilt tekki, sest väljas on juba päris valge — äsja löi seinakell neli lööki. Olgugi, et nädalatöö raskust ei saanud täielikult välja magada, tõuseb taat ning varsti astuvad kaks kalameest mööda kastemärga rohtu jõe poole. Kui nüüd mõni lugeja arvab, et ühe õige «kalamehejutsi» kohaselt peaks 5-aastane pois

tuulega võtta ei taha. Kui aga peaks olema lõunatuul, noh, siis ongi süüdi just tema, sest kala on tupikus. Kalamees aga peab olema parajalt kannatlik ja jonnakas, et ikka ja jälle proovida, kuid mitte pimesi, vaid loodust tundma õppides, uurides vetasukate kombeid, käitumist, nende menüükaarti, söögiaegasiid jne., jne.
Kui mõnus on tulla linna tagasi pärast kevadist paarikümne ki-

Vehklejad võistlesid

Käesoleva aasta detsembris toimus traditsiooniline sõpruskohtumine Tallinna Polütehnilise Instituudi ja Leningradi Riikliku Ülikooli vahel. Nagu möödunud aastal, nii ka tänava kohtusime kahel korral — Leningradis ja Tallinnas. Kangelaslinnas olime meie paremad viigilise seisuga (2:2) juures parema punktide suhtega. Punktitoojateks osutusid naiste floretis Suhhara, Tširkova, Ignatjeva ja meeste floretis Kaabel, Maldur, Kaida, Epee ja espadron kaotasid. Tallinnas võistles peale TPI ja LRÜ veel Tallinna Pedagoogiline Instituut. Üldkokkuvõttes osutus parimaks TPeDi LRÜ ja TPI ees. Relvaliikide järel olid parimad meie espadronistid (Tiido, Heinsalu, Kutusov). Floreti mees- ja naiskond jäid teiseks ning epee kolmandaks. Järgmisel aastal seisab aga ees rida tähtsaid võistlusi nagu Eesti NSV kõrgemate õppeasutuste esivõistlused, kus esimene pääseb tsooni.

A. KAABEL (TM-51)

SPORT

1963. aasta saavutusi

— TPI võistkonnad võitsid Eesti NSV üliõpilaste meistri-võistlustel 8 esikohta (vehklemine, lauatenis, vabamaadlus, tõesport, korvpall (mehed), võrkpall (mehed ja naised), värvapall (mehed). Mitteametlikus arvestuses saavutati esikoht 36 punktiga.
— Korvpalli meeskond tuli ENSV ja Tallinna 1963. a. meistriks.
— Meistersportlane Tõnno Lepmets tuli Euroopa meistriks korvpallis.
— Kergejõustiklased võitsid Tallinna spordiühingute ja klubide vahelise maškohtumise ja VSÜ «Kalevi» mürdmaajooksu võistlustel.
— Võrkpalli meeskond saavutas vabariigi esivõistlustel III koha, kaotades otsustavas mängus NSVL «A» grupi meeskonnale Tallinna «Kalevile» väga napilt 3:2.
— Aukirjad Eesti NSV Spordi Liidult ja VSÜ «Kalevilt» — spordimeisterliikuse ja massilisuse eest instituudis.
— Sõprusvõistluse võitmine mitmesugustel spordialadel

Riia PI, Kaunase PI, Lvovi PI, Leningradi RÜ, Tbilisi PI üle.
— Oppejõudude ja teenistujate massiline osavõtt I komplekspartakiaadist.
aga oli ka puudujääke
— kehalise kasvatusse fakultatiivsete tundide ärajätmine töö võimlasse ja spordiväljakutele poole vähem üliõpilasi!
— ei saanud valmis Klooga spordilaagri, saun. Jäi organiseerimata suuskade laenukas-punkt Mustamäe ühiselamus.
— hõredad olid üliõpilaste read tervistavas-spordilaagris (osa tuusikuid jäi kasutamata).
— Haaravad spordivõistlused teaduskondade vahel jäävad ikka harvemaks.
1964. a. — olümpia-aasta kohustab meid
— hästi esinema NSVL üliõpilaste suvespartakiaadil.
— terve kollektiiviga käed külge lööma instituudi staadioni ehitamisele Mustamäel.
— elustada sporditööd ühiselamutes — kehakultuur muutu igale üliõpilasele, õpetajatele ja teenistujale vajaduseks!

STAADION MUSTAMÄELE!

Tänava alustati Mustamäel uue staadioni ehitustööd. Plaani kohaselt antakse ta eksploatatsioonini 1964. aasta lõpuks. Normaalmõõdetega staadion uue peahoone kõrval on osa ehitatavast spordikompleksist. Edaspidi tuleb sinna juurde kehalise kasvatusse ja spordi kateedri hoone, mis valmib paari aasta pärast. Sinna tulevad võimlad, sekt-

sioonide treeninguruumid jne. Enamik töid tehakse ühiselamutes korras, millest võtavad osa meie instituudi õppejõud, teenistujad ja üliõpilased. Kuidas need tööd kulgevad, kes on olnud tublimad, sellest lugege meie lehe järgmisest numbrist, kus ilmub Ruudi Toomsalu artikkel «TPI Mustamäe staadioni ehitustandri!»

NEILE, KES POLE KALAMEHED

bama välja vähemalt 6 kg haugi, siis ta pettub, sest tegelikult tiris too kaldale tunduvalt väiksema veteroövlil, kes margapuul kõlkudes seadis selle tasakaalu 14,5 naela kohal. Ja sellegagi oli mehikesel tegemist, sest jõu ja pikkuse poolest olid vastased võrdsed.

Mõne kalamehebiograafia algab ülalkirjeldatud viisil, teisel noorukieas, kolmandal juba küpse mehe või naisena. Hilja pole aga kunagi, kõigile on ta jõukohane. Tulge ainult proovima, kasvõi praegu, talvel. Ütlen aga kohe, et «kalastushaigus» on tänapäeva meditsiini taseme juures ravimata. See-eest aga millised elamused, milline tore puhkus väljaspool Tallinna saastatud õhku, millised... saagid! Ühtemoodi heameelt valmistab kalamehele nii suur teib (a 125 g), kui ka väike lõhe (a 6 kg), sest peamine pole ju suur saak (midagi tahaks ana ikkagi saada), vaid puhkus, looduses viibimine, karastumine (üks mu tuttavatest kukkus talve algul läbi jää ja sai nohust lahti). Ja kui kala ei peaks võtma, siis vaadake, kas pole mitte põhjatuul. Ja, ega ta põhja-

lomeetri pikkust rännakut spinninguga mööda jõekallast või talvel pärast lühikest päeva karges õhus kuskil järvel või merel... seda peab igaüks ise läbi elama.

Kuid kalapüük pole mitte ainult rännak spinningu või lendõngetega, või ootamine põhjaõnge juures (muide inimesed, kellel on kalasportist ja -püügist kõige algelisem ettekujutus, arvavad kalamehe tegevuse seisvat ainult ühel kohal istumises, söötadest teavad nad üksnes vihmaussi, vaid ta on ka sport, kus samuti nagu teistes spordiharudes on kehtestatud järgunormid, peetakse võistlusi kuni maailma-meistrivõistlusteni. See käib spinningu ja lendõnge kohta — võisteldakse täpsus- ja kaugusheidetes ning kalapüügis. Seega kalasport pakub igale iseloomule midagi, kes harrastab kalapüüki (mõned spetsialiseeruvad ainult haugi, teised forellipüügile jne.), kes võistlusspordi, kes tegeleb in-nukalt kalakasvatusega ja kalakaitsega.

Praegusel ajal on kalamehed koondunud oma organisatsioonidesse, mis annab neile õiguse iga-

suguseks kalapüügiks lubatud püügivahenditega («metsikud» võivad kasutada ainult ühte korkõnge).

VSÜ «Kalevi» Tallinna kalasportklubil on kalasportisektsioon ka meie instituudis. Asutati ta 1962. a. märtsis; praegu on liikmeid 32. See arv on tunduvalt väiksem kui instituudi tegelik kalasportlaste pere. Eriti vähe on TPI kalasportisektsiooni arvel üliõpilasi — kõigest kuus.

Seltsimehed üliõpilased! Kas teie seas pole tõesti kalamehi või neid, kes tunnevad kalasporti vastu huvi? Kellel on silma, kätt ja visadust, võib välja jõuda meistersportlase normatiivini. Võib-olla olete just Teie see esimene, kes Nõukogude Liidust lähetakse maailma-meistrivõistlustele kalasportis. Seepärast astuge kalasportisektsiooni. Informatsioon võib saada allakirjutatult või õpperühma ET-51 üliõpilaselt Mati Truupõllult.

Neile, kes pole kalamehed, ja neile, kes seda on, uueks aastaks — kivi kotti!

O. VAHELAI
TPI kalasportisektsiooni mees

LIIVIA HÄRSING TPI 1963. a. populaarsem sportlane

«Kes oli TPI 1963. aasta parim sportlane?» — sellise küsimusega pöördusime «Tallinna Polütehniku» eelmises numbris oma lugejate poole.

Laekunud häältesedelid räägivad lugejate üksmeelest. Parima TPI sportlase nimetuse eest võistlesid Liivia Härsing ja Priit

Tomson. Rohkem häält sai Liivia Härsing ja seega ta võitis ka instituudi parima 1963. aasta sportlase austava nimetuse.

Õnnitleme omalt poolt Liivia Härsingut ja soovime ka 1964. aastal talle tublisid sportlikke tagajärgi. Olgu uus aasta veelgi edukam kui eelmine!

Koos sellega loositi ka välja mälestusesemed häälteusest osavõtjatele. Paljude nende hulgas, kes andsid oma häälte parima sportlase väljasegitamiseks, tõi loosiõnn auhinnad Hilda Nõmmele teoreetilise mehaanika kateedrist ja Hillar Roosile matemaatika kateedrist.

FOTOAMATÖÖR!

Instituudi elu kajastava fotoarhiivi moodustamiseks korraldab kino-foto kabinet foto-konkursi teemal: «Instituudi elu ja tegevus», (õppetöö, praktika, laboratoorsed tööd, isetegevus, sport, puhkehetked, ühiskondlik töö).

Konkursiks esitavate must-

valgete fotode miinimumformaad — 18x24 cm.

Võistlustööd palume esitada märgusõnaga varustatult instituudi kino-fino kabinetti Rahvakohtu 3. Juurde palume lisada autori andmetega ümbriku (nimi, rühm või töökoht, fotoaparaadi tüüp, võistlustööde negatiivid).

Peale žürii otsust ja näituse läbiviimist fotod soovi korral tagastatakse; negatiivid jäävad instituudi arhiivi.

I auhind — suurendusaparaat koos objektiviiga.

II auhind — fotoaparaat «Smena-2».

III auhind — fotomaterjalid.

ergutusauhinnad — kirjandus.

Tööde esitamise tähtpäev — 1. märts 1964. a.

KINO-FOTO KABINET

Õnnitleme!

Lp. «Tallinna Polütehniku» lugejad ja kirjasaatjad! Toimetus õnnitleb teid kõiki algava uue aasta puhul!

Toimetaja asetäitja K. KULLI

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

SPARTAKIAADI VÕITJAD

1963. a. lõppes TPI õppejõudude-teenistujate I komplekspartakiaad. Naiste osas tuli võitjaks orgaanilise keemia kateedri võist-

kond, meeskondadest ehituskonstruksioonide kateedri sportlased. Fotodel te näetegi esimese spartakiaadi võitjaid.